

KAZAI BARNA

vezérőrnagy

**A Szentendrei Zrínyi Miklós Katonai Főiskola
nyugalmazott parancsnoka**

Mezőnagymihály, 1929. december 12. – Szentendre, 2007. április 27.

A Szentendre Város Díszpolgára kitüntetését 1988-ban vette át

Kazai Barna az elemi és polgári iskolák elvégzését követően a sorkatonai szolgálatát 1946. április 9-én, Sátoraljaújhelyen a 25. határvadász századnál kezdte meg. Rövid idő múlva az 1. határvadász zászlóaljhoz vezényelték és Miskolcon, majd Szerencsen teljesített szolgálatot, ahol már rajparancsnokként tevékenykedett.

Elhivatottsága és példaértékű hozzáállása alapján 1947. november 11-étől beiskolázták a Honvéd Kossuth Akadémiára, Budapestre.

Az iskola sikeres elvégzése után 1949. március 14-ével Szekszárdra helyezték a 2. lövész ezred II. lövész zászlóalj állományába, ahol, mint önálló lövész szakaszparancsnok kezdte meg közel 40 éves hivatásos katonai szolgálatát.

Májusban ismét Budapestre vezényelték alosztály-parancsnoki tanfolyamra, ezt követően a pécsi Dózsa Lövész tiszti iskolára helyezték, ahol először került kapcsolatba a tisztképzéssel.

A tisztképzés iránti elkötelezettsége parancsnokai figyelmét is felkeltette, így 1951 októberében a HM Katonai Tanintézeti Csoportfőnökségre helyezték át osztályvezetői beosztásba.

1952 októberében, a Magasabb parancsnoki tanfolyam hallgatójaként fejlesztette tovább katonai tudását és készült fel más beosztások ellátására.

A tanfolyam befejezését követően a Vezérkar Hadműveleti Csoportfőnökségére helyezték előadói beosztásba, ahol 1953 októbere és 1956 áprilisa között teljesített szolgálatot.

Az 1956-os forradalom idején és az azt követő hónapokban a Személyügyi Főcsoportfőnökség állományában személyi tartalék.

1957. szeptember 25. és 1961. augusztus 12. között a Szovjetunióban a Frunze Katonai Akadémia hallgatója volt, ahol összefegyvernemi magasabb parancsnoki felkészítésben részesült.

Az akadémia sikeres elvégzése után katonai szolgálatát Békéscsabán, majd Zalaegerszegen folytatta, mint gépesített lövész hadosztály törzsfőnök. Öt évig töltötte

be ezt a beosztást, ahol kiváló lehetőség nyílt számára, hogy az összefegyvernemi parancsnoki képességeit és ismereteit sikeresen alkalmazza.

1966. november 1-től az Egyesített Tiszti Iskola parancsnok általános helyettesi beosztást látta el, de 1967. február 15-től a honvédelmi miniszter Kazai Barna ezredest bízta meg a parancsnoki teendők ellátásával.

A társadalom igénye, valamint a két évvel korábban elfogadott oktatási reform hatására azonban meghatározó jelentőségű változások történtek a katonai vezetőképzésben is. Megkezdődött az Egyesített Tiszti Iskola katonai főiskolákká történő átszervezése. Ennek eredményeként jött létre a Kossuth Lajos Katonai Főiskola is, amely 1967. augusztus 1-jétől kezdte meg működését. A parancsnoki képzést folytató tanintézet parancsnokának Kazai Barnát nevezték ki. Vezetésével kialakult a kor követelményeinek megfelelő fegyvernemi tisztképzés rendszere, aminek eredményeként jól felkészült tisztek kerülhettek a csapatokhoz.

Ezt a felelősségteljes beosztást 1988. november 30-ig látta el. Mint főiskola-parancsnok elévülhetetlen érdemeket szerzett a Magyar Honvédség fegyvernemi és összefegyvernemi tiszti utánpótlásának nevelésében, szakmai felkészítésében.

Kazai Barna 1988. december 1-jével szolgálati nyugállományba helyezéséig, 21 éven át vezette az intézményt. Parancsnoksága idején rendkívül jó kapcsolatot alakított ki Szentendre Várossal, a hallgatók szinte minden nagyobb szabású rendezvény lebonyolításában részt vettek, első sorban a fizikai erőnlétet követelő tevékenységekben nyújtottak pótolhatatlan segítséget. Ezt a munkát Szentendre város 1978-ban Pro Urbedíjjal ismerte el, majd 1988-ban a város díszpolgárává választotta. Ugyanez év decemberében a Magyar Öttusa Szövetség (megalakulásának 40. évfordulóján) több évtizedes munkájáért, „A magyar öttusáért” emlékplakettet adományozta számára.

Kazai Barnát nem csak a civilek tisztelték, tanítványai is nagyon szerették. Sokszor idézett mondása volt, hogy *„lehet hó, lehet fagy, de a katona mindig találja meg a katonaélet szépségét”,* s ő mindent meg is tett ezért. A Főiskola volt hallgatói rendkívül korrekt, tisztességes emberként emlékeznek meg róla. *„Az alakiasság, a megjelenés szobrát róla lehetett volna megmintázni. Nem csak a katonai parádékon, de az egyszerű munkás hétköznapiakon is ilyen igényes volt. Igazi példakép.”*

A tisztképzést nyugdíjas korában is folyamatosan figyelemmel kísérte. 2002. november 8-án, mint az egyik jogelőd tanintézet parancsnokának, a ZMNE rektora és egyetemi tanácsa a „Pro Militum Artibus” kitüntető címet adományozta számára. *„Azoknak a tudományos fokozattal nem rendelkező tábormásoknak és tiszteknek, akik több évtizedes pályafutásuk során meghatározó szerepet töltek be a fegyvernem, szolgálati ág tevékenységének elméleti megalapozásában és gyakorlati irányításában.”*

Forrás:

Dr. Füzesi Ottó: Felderítő tisztképzés a Kossuth Lajos Katonai Főiskolán (1967-1997). Hadtudományi Szemle, 2012.5. évf. 2. szám.

Ungvár Gyula: Pro Militum Artibus -. Zrínyi Kiadó, Budapest, 2015.